Súd:	Okresný súd Košice II
Spisová značka:	45C/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7218203456
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI:	ECLI:SK:OSKE2:2020:7218203456.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore žalobkyne: R. M., F.. XX.XX.XXXX, T. E. XX, XXX XX P., zastúpenej h&h PARTNERS, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Mäsiarska 6, 040 01 Košice, proti žalovanému: Univerzitná nemocnica L. Pasteura Košice, so sídlom Rastislavova 43, 041 90 Košice, IČO: 00 606 707, zastúpeného JUDr. Alenou Zadákovou, advokátkou so sídlom Kováčska 32, 040 01 Košice, za účasti intervenienta: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Čajakova 1, 040 01 Košice, IČO: 00 585 441, o náhradu škody na zdraví a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 3.088,80 € titulom bolestného s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.088,80 € od 13.4.2018 do zaplatenia a sumu 30.000,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Intervenientovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 12.4.2018 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej bolestné vo výške 3.088,80 € a nemajetkovú ujmu vo výške 30.000,- € v súvislosti s nesprávne poskytnutou zdravotnou starostlivosťou žalobkyni zo strany zamestnancov žalovaného, v dôsledku ktorého došlo k úmrtiu plodu žalobkyne a nahradiť jej trovy konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že sa v prvom rade snažila o mimosúdnu dohodu so žalovaným opierajúc sa o jednoznačné závery z vykonaného šetrenia Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 26.12.2016. Po opise skutkového stavu zo zdravotnej dokumentácie a spomienok žalobkyne, súdu do pozornosti uviedla tri vyšetrenia vykonané u žalovaného a to dňa 13.4.2016, 20.4.2016 a dňa 27.4.2016 a následne poukázala na deň 30.4.2016, kedy bola žalovaná prijatá u žalovaného pre absenciu pohybov plodu.

3. K non lege artis postupu poukázala žalobkyňa na závery Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý konštatoval, že nesprávne vyhodnotenie patologického záznamu CTG zo dňa 27.4.2016 je zásadným nedostatkom v rámci prenatálnej starostlivosti, nakoľko nebola diagnostikovaná evidentná začínajúca hypoxia plodu v 36 GT, ktorá jednoznačne musí byť lekárom lôžkového gynekologicko- pôrodníckeho pracoviska diagnostikovaná. Gynekologicko- pôrodnícka zdravotná starostlivosť žalobkyni u žalovaného bola poskytnutá nesprávne. Ďalej boli zistené nedostatky,

keď nálezy CTG vyšetrení boli v dohliadanom období opakovane vyhodnotené ako nesprávne, v dôsledku čoho nebola diagnostikovaná začínajúca hypoxia plodu, čo viedlo k nesprávnemu manažovaniu tehotenstva. Dňa 27.4.2016 vykazoval CTG záznam už jednoznačné známky ohrozenia plodu začínajúcou hypoxiou, bez správneho zhodnotenia a následného adekvátneho manažmentu starostlivosti o žalobkyňu - rodičku.

4. Žalobkyňa poukázala aj na závery znalca v znaleckom posudku vyhotoveného znalcom MUDr. Zdenkom Hájekom, DrSc. zo dňa 23.3.2018. Žalobkyňa položila znalcovi niekoľko otázok, z ktorých odpovedí znalec jednoznačne dal za pravdu žalobkyni a je z neho možné vyvodiť zodpovednosť žalovaného. Z troch kardiotokografických záznamov dva vyhodnotil ako suspektné a jeden ako patologický. Podľa znalca žalovaný nevyhodnotil CTG záznamy správne a to ani v jednom prípade. Pri vyčíslení výšky náhrady škody na zdraví vychádzala žalobkyňa z lekárskeho posudku vyhotoveného znalcom z 23.3.2018, ktorý stanovil výšku bolestného na 180 bodov, pričom za jeden bod patrí hodnota 17,16 €, spolu ide o sumu 3.088,80 €.

5. K náhrade nemajetkovej ujmy uviedla, že postupom žalovaného došlo k zásahu do súkromného života žalobkyne, ktorá prišla o dieťa, následne bola uložená s už mŕtvym dieťaťom na izbu so šťastnými pacientkami po úspešnom pôrode a o pár dní musela porodiť mŕtve dieťa. Z celého má neprekonateľnú traumu, pričom má psychické potiaže. Liečila sa v psychiatrickej ambulancii MUDr. Alžbety Malejčíkovej a v psychologickej ambulancii klinickej psychológie PhDr. Juliány Majerovej. Od nešťastnej udalosti býva veľmi unavená a nervózna, máva nepríjemné sny o dieťati a často sa jej vracajú spomienky na danú udalosť. Došlo k obmedzeniu spoločenského života, pretože sa po tom všetkom v kolektíve cíti nepríjemne Nešťastná udalosť zasiahla aj vzťah medzi rodičmi dieťaťa, pretože sa nevedela cez to celé preniesť, čo malo za následok ich rozchod a žijú odlúčene. Ide o veľký zásah do ich súkromia. Život žalobkyne sa od základov zmenil. Len ťažko do budúcna bude vedieť nadviazať nový vzťah a nevie si predstaviť čakať ďalšie dieťa, pre veľké obavy z minulosti.

6. Uznesením č. k. 45C/30/2018-111 zo dňa 21.11.2018 priznal žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov.

7. Dňa 8.2.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie k žalobe, v ktorom žalovaný neuznal nárok žalobkyne, čo do dôvodu a výšky. Uviedol, že zdravotný stav žalobkyne a jej dieťatka bol riešený na zodpovedajúcom pracovisku a to plne kvalifikovanými odborníkmi s dostatočnou praxou, skúsenosťami a špecializáciou a najmä v súlade s dosiahnutými poznatkami medicínskych vied a teda lege artis. Ďalej uviedla, že dňa 27.4.2016 sa dostavila žalobkyňa do UPS pre nepravidelné bolesti v podbruší, ktoré prirovnala k bolestiam pri menzese. Štandardne absolvovala meranie tlaku, vyšetrenie moču, CTG záznam ako aj vaginálne vyšetrenie. Vyšetrenia boli negatívne, na CTG zázname ozvy plodu boli pravidelné, kontrakcie nezachytené. Pri vaginálnom vyšetrení bolo zistené, že nedochádza k progresii nálezu. E.. U. žalobkyni vysvetlil, že pred pôrodom môže mať nepravidelné bolesti, ktoré však nie sú pôrodné, pôrod nie je v behu a teda hospitalizácia vzhľadom na negatívny CTG záznam nie je nutná. Žalobkyňa vysvetleniu porozumela, odišla domov s tým, že ak by došlo k stupňovaniu bolesti, eventuálne by nastali iné ťažkosti, má sa ihneď hlásiť na pôrodnej sále. Následne sa MUDr. U. so žalobkyňou dostal do kontaktu dňa 1.5.2016 na pôrodnej sále, kde ju vo večerných hodinách preložili pred pôrodom mŕtveho plodu. Priebeh pred pôrodom bol štandardný, žalobkyňa bola vyšetrovaná podľa potreby a stavu a personál k nej pristupoval s maximálnym porozumením. Kontrakcie boli pravidelné, ale krátke, pôrod plodu vykonal MUDr. U. za prítomnosti primára gynekologicko- pôrodníckeho oddelenia UNLP Košice MUDr. A. S., MPH, MBA. Žalobkyňa vyvodzuje vznik zodpovednosti s odkazom na závery Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Košice. Ten však nie je oprávnený riešiť príčinnú súvislosť medzi poskytnutou zdravotnou starostlivosťou a následkom. Úrad len konštatuje porušenie právnej povinnosti, ktoré samo o sebe ešte nezakladá zodpovednosť zdravotníckeho zariadenia. Príčinnú súvislosť medzi poskytnutou zdravotnou starostlivosťou a následkom je oprávnený riešiť len znalec z príslušného odboru. Žalobkyňa predložila znalecký posudok č. 4/2018, kde znalec konštatoval, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne, pričom sa stotožnil so závermi Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

8. Ďalej uviedol, že tak ako úrad, ako aj znalec ignorujú a bagatelizujú základné ochorenie plodu žalobkyne. Obaja spochybňujú histopatologický výsledok s nejednoznačným nálezom- nešpecifikovaná kongenitálna hyperplázia kôry nadobličky najpravdepodobnejšie lipoidný typ bez popisu, o aký

enzymatický defekt sa jednalo /ak vôbec o nejaký typ išlo/. Od tohto ignorovania faktu, že dieťatko malo nevyliečiteľnú fatálnu vrodenú chybu, ktorá je diagnostikovateľná v 20. týždni tehotnosti /nie presný typ, ale evidentné zväčšenie oboch nadobličiek plodu detekovateľné ultrazvukom, ktoré by spustilo algoritmus vyšetrení a následnej lege artis starostlivosti/ sa odvíja posudok, ktorý nesprávne vyhodnotil CTG záznam. Žalovaný bližšie špecifikoval, že išlo o ochorenie Kongenitálna lipoidná adrenálna hyperplázia /KLAH/. Nízke hladiny estriolu v kontexte s abnormálnym nálezom nadobličiek na usg a normálnym rastom musia viesť k podozreniu k deficientnej fetálnej steroidegenéze, ktorej výsledkom je znížená produkcia adrenálnej DHEAS. Závery úradu si mýlia následok /intrauterinná asfyxia z neznámej príčiny/ za príčinu smrti. Prvotnou príčinou - základným ochorením bola histopatológom potvrdená hyperplázia nadobličiek lipoidného typu, ktorá viedla k prvostupňovej blokáde enzymatických dejov, ktorý viedol k blokáde steroidogenézy, minerálneho rozvratu, potlačenej tvorbe progesterónu a k insuficiencii placenty a intrauterinnej smrti. Vyšetrenie nadobličiek je rutinnou súčasťou druhotrimestrového skríningu v špecializovaných centrách fetálnej a prenatálnej medicíny. V špičkových centrách aj v prvom trimestri. Vyšetrenie nadobličiek plodu v II. trimestri je nutné. Tvrdenie úradu, že nie je možné vyšetriť fetálne nadobličky v druhom trimestri je zavádzajúce zo strany úradu a nezodpovedá najnovším trendom v prenatálnej diagnostike .

9. Vyššie uvedené nezobral do úvahy úrad ani žalobkyňou oslovený znalec, navyše ten spochybňuje závery histopatológa, ohľadom príčiny smrti plodu, hoci na to nie je odborne spôsobilý. Stanovenie príčiny smrti je len v kompetencii patológa, znalec z odvetvia gynekológie a pôrodníctva môže hodnotiť zdravotnú starostlivosť len vo vzťahu k svojmu zameraniu.

10. Záverom navrhol vykonať dokazovanie výsluchom MUD. A. S. a MUDr. U.. Vykonať znalecké dokazovanie, predmetom ktorého bude ustáliť príčinnú súvislosť medzi poskytnutou zdravotnou starostlivosťou a následkom, t.j. smrťou dieťatka, rovnako je nutné zodpovedať otázku, či prenatálna diagnostika bola stanovená správne a či dieťatko malo tzv. KLAH a rovnako bude nutné sa vysporiadať po odbornej stránke s otázkou, či by dieťatko prežilo, ak by sa postupovalo v zmysle záverov úradu a znaleckého posudku, resp. ak malo vrodenú chybu KLAH - to znamená, že znalec ak konštatuje pochybenie u žalovanej bude sa musieť vysporiadať s otázkou tzv. straty šance na život a vyjadriť percentuálne možnosť prežitia dieťatka, čomu sa znalec v znaleckom posudku, ktorý predložila žalobkyňa vyhol. Žalovaný navrhol, aby žalobkyňa uviedla spisovú značku a pripojila vyšetrovací spis s ohľadom na hospodárnosť konania, nakoľko v rámci trestného konania sú vypracované znalecké posudky, ktoré by mohli zodpovedať ním vznesené námietky. Navrhol súdu, aby žalobu zamietol s tým, že si neuplatnil náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

11. Podaním doručeným súdu dňa 18.6.2019 vstúpil do konania intervenient KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group (ďalej aj „poisťovňa“ alebo „intervenient“), ktorý súdu oznámil, že vstupuje do konania a pripája sa k argumentácii žalovanej vo vyjadrení k žalobe. Poisťovňa spochybnila okrem nároku na náhradu nemajetkovej ujmy aj náhradu škody na zdraví titulom bolestného. Bolestné je vyčíslené v lekárskom posudku ako položka č. 102 Predčasný pôrod mŕtveho plodu za 180 bodov do zdôvodnením, že sa jednalo o predčasný pôrod v 36. týždni gravidity. Uplatnenie tejto položky je nedôvodné, keďže k predčasnému pôrodu by u žalobkyne došlo aj v prípade, ak by podľa žalobkyne MUDr. U. správne vyhodnotil CTG vyšetrenie. Ak by aj MUDr. U. vyhodnotil CTG vyšetrenie ako patologický záznam, muselo by dôjsť k ukončeniu tehotenstva predčasným pôrodom. Zároveň namietol, že lekársky posudok nemá náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, nakoľko prof. Hájek, ktorý vypracoval lekársky posudok, nebol posudzujúcim lekárom v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. a lekársky posudok nevydalo zdravotnícke zariadenie. Zároveň znalec nie je znalcom zapísaným v zozname znalcov vedeným Ministerstvom spravodlivosti SR. Na uvedený znalecký posudok nemožno prihliadať ako na súkromný znalecký posudok.

12. Žalobkyňa v doručenej replike reagovala na vyjadrenie žalovaného k žalobe. Uviedla, že žalovaný vo svojom vyjadrení opomína, že pred vyšetrením dňa 27.4.2016 a 1.5.2016 bola žalobkyňa odo dňa 13.4.2016 vyšetrená u žalovaného trikrát. Počas týchto vyšetrení boli realizované CTG vyšetrenia, ktoré boli opakovane vyhodnotené žalovaným nesprávne ako fyziologické, čím došlo k pochybeniu v diagnostike a v nadväznosti na to bola nesprávne poskytnutá zdravotná starostlivosť (žalobkyňa mala byť hospitalizovaná dňa 13.4.2016 a najneskôr dňa 27.4.2016 malo byť ukončené tehotenstvo). Následne žalobkyňa uviedla porovnanie popisov CTG záznamov žalovaným, úradom a znalcom a to

vo vzťahu k vyšetreniam dňa 13.4.2016, dňa 20.4.2016 a dňa 27.4.2016, kde v rámci vyšetrenia zo dňa 27.4.2016 znalec konštatoval, že až nepoznanie patologického CTG dňa 27.4.2016 má súvislosť s úmrtím plodu, pretože v tej dobe už bola pravdepodobne hypoxia plodu plne rozvinutá a zdravotnícky personál mal reagovať okamžite, žalobkyňu hospitalizovať a tehotenstvo ukončiť.

13. Ďalej uviedla, že úrad konštatoval, že žalovaný porušil ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. Medicínske /odborné pochybenia konštatoval znalec. Do pozornosti dala odpoveď na otázku č. 14, kde sa znalec vyjadril, že pokiaľ by bol cisársky rez prevedený dňa 27.4.2016, tak by bol určite porodený živý plod a pri dobrej neonatologickej liečbe by prežil. Žalobkyňa mala preukázané, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti došlo zo strany žalovaného k pochybeniu a v dôsledku pochybení deklarovaných úradom a znalcom došlo k úmrtiu dieťaťa žalobkyne.

14. K žalovaným tvrdenej vrodenej vade plodu uviedla, že z dozoru vykonanom úradom a ani zo znaleckého posudku nevyplýva skutočnosť, že dieťa malo vrodenú vadu. Znalec konštatuje, že u žalobkyne boli vykonané všetky základné vyšetrenia. Rovnako zo zdravotných záznamov nevyplývalo, že by v priebehu tehotenstva pri preventívnych kontrolách bola diagnostikovaná vrodená vývojová vada plodu. Patológ síce popisuje hyperpláziu kôry nadobličiek, avšak nie ako primárnu príčinu smrti. Patológ ako bezprostrednú príčinu smrti udáva: intrauterinná asfyxia z neznámej príčiny (nie ochorenie, ktoré prezentuje žalovaný). Znalec sa tým zaoberal, keď konštatoval, že hyperplázia nadobličiek môže byť doprovodným nálezom pri prebiehajúcej intrautelárnej hypoxii, nie príčinou smrti. Z pitevného protokolu vyplýva, že bezprostrednou príčinou smrti bola intrauterinná asfyxia z neznámej príčiny.

15. K vyčísleniu náhrady škody na zdraví poukázala žalobkyňa aj na lekársky posudok vypracovaný MUDr. Jurčovou. K vyčísleniu nemajetkovej ujmy uviedla, že postupom žalovaného došlo k zásahu do súkromného života žalobkyne, kedy prišla nečakane o dieťa, následne bola uložená s už mŕtvym dieťaťom na izbu so šťastnými pacientkami po ich úspešnom pôrode a o pár dní musela porodiť mŕtve dieťa. Za tým účelom navrhla výsluch svedkov.

16. Podaním doručeným súdu dňa 14.2.2020 sa k vyjadreniu intervenienta vyjadrila žalobkyňa, ktorá k vyjadreniu pripojila znalecký posudok znaleckej organizácie forensic a lekársky posudok MUDr. Jurčovej zo dňa 18.7.2019. K stanovisku poisťovne k lekárskemu posudku uviedla, že obranu poisťovne považuje za absurdnú a necitlivú. Lekársky posudok o bolestnom vypracovala ošetrujúca lekárka MUDr. Jurčová dňa 18.7.2019 ako aj znalec prof. Hájek, ktorí pri vyhodnotení použili položku č. 102 prílohy zákona označenú ako „Poranenie vedúce k potratu alebo predčasnému plodu“ v hodnote 180 bodov. V tomto smere nie je podstatná skutočnosť, že aj pri cisárskom reze by sa dieťa narodilo predčasne, ale to, že dieťa zomrelo počas tehotenstva chybou žalovaného a jeho zamestnancov. Chybou žalovaného bolo dieťa v hypoxii a zomrelo. Predčasný pôrod bol dôsledkom úmrtia dieťaťa, preto v žiadnom prípade to nemožno porovnávať so štandardnou situáciou lege artis indikovaného cisárskeho rezu. Podľa názoru žalobkyne znalecký posudok má všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Rovnako nie je vylúčené, aby znalecký posudok vypracoval znalec z iných štátov.

17. Ďalej informovala, že sa vedie trestné konanie na Okresnom riaditeľstve PZ v Košiciach, odbor kriminálnej polície, pod ČVS: ORP-797/2-VYS-KE-2018, kde si vyšetrovateľka nechala vyhotoviť znalecký posudok, ktorý vypracovala znalecká organizácia forensic pod č. 99074/2019 dňa 9.11.2019. Ide o ďalší podstatný dôkaz, ktorý plne potvrdzuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne a ňou uplatnených nárokov, teda konštatoval non lege artis postup žalovanej, vznik škody a príčinnú súvislosť.

18. Dňa 11.3.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie poisťovne, v ktorom uviedla, že zotrváva na svojom pôvodnom stanovisku zo dňa 17.6.2019 a pripája sa k argumentácii žalovaného a navrhla doplniť dokazovanie o žalovanou navrhované výsluchy svedkov MUDr. Rosochu a MUDr. U.. So závermi znaleckého posudku znaleckej organizácie forensic sa nestotožnila.

19. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne nevyjadril, ani k pripojeným dôkazom.

20. Súd na prejednanie veci nariadil dňa 7.5.2020 pojednávanie, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalobkyne a žalobkyňa. Intervenient ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu protiepidemiologických opatrení a hospodárnosti konania s tým, že súhlasili s priebehom pojednávania

aj bez ich účasti, pričom poukázali na doterajšie písomné vyjadrenia vo veci, na ktorých zotrvali. Žalovaný na pojednávanie nebol predvolávaný, bol predvolaný jeho právny zástupca, ktorý mal riadne a včas doručené predvolanie na pojednávanie dňa 23.2.2020. Svoju neprítomnosť neospravedlnil, ani z dôležitých dôvodov nepožiadal o odročenie pojednávania. Pre neprítomnosť žalovaného, jeho právneho zástupcu a intervenienta súd v zmysle ust. § 180 CSP pojednával v ich neprítomnosti.

21. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní v celom rozsahu zotrval na podanej žalobe ako aj na obsahu písomných vyjadrení, ktoré sú aj obsahom spisu. Z uvedeného vyplýva, že boli preukázané všetky náležitosti odôvodňujúce náhradu škody na zdraví ako aj náhradu nemajetkovej ujmy, ako aj bolo preukázané pochybenie zo strany žalovaného a jeho zamestnancov. Predovšetkým poukázal na 2 znalecké posudky. Jeden, ktorý zabezpečila žalobkyňa, ktorý bol vypracovaný Prof. Hájekom a druhý znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný v rámci trestného konania zo strany znaleckej organizácie forensic a v treťom rade aj na rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý konštatoval, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne. Tieto 2 znalecké posudky spolu s názorom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou sú totožné. Preto po odbornej a medicínskej stránke už nie je viac k veci čo dodať. Tieto dôkazy preukazujú zavinenie zamestnancov žalovaného ako aj príčinnú súvislosť. Navrhol v konaní vypočuť žalobkyňu ako aj svedkyňu A. M. a to k náhrade nemajetkovej ujmy. Zároveň navrhol súdu, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Po predbežnom právnom posúdení veci uviedol, že táto vec sa vedie dlho, viac ako 4 roky, nemocnica nepristúpila k riešeniu tejto veci, ani k mimosúdnej dohode, hoci zo strany žalobkyne bola táto snaha. Obrana alebo tvrdenia nemocnice sú zarážajúce, keď dezinterpretuje všetky závery, ktoré boli preukázané v tomto konaní, aj po konštatovaní Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, že bola starostlivosť poskytnutá non lege artis, sa bránila nemocnica, avšak úrad reagoval na tieto jej výhrady a zaoberal sa nimi, taktiež aj závery znaleckej organizácie, ktoré spochybňuje, jej obrana je nedôvodná. Nemocnica sa bráni tým, že pri pitve bola zistená vada v nadobličkách a poukazuje na to, že táto vada mohla byť spôsobená už pri vyšetrení morfológie v 2. trimestri. K tejto obrane uviedol, že nie je to povinná vec, nie sú to úkony, ktoré sú hradené zo zdravotného poistenia. Spoločnosť JUHAMED s.r.o., ktorá vykonávala toto vyšetrenie, nezistila pochybenie, preto nebola táto vada preukázaná podľa jeho názoru. Čo sa týka aj vyjadrení Prof. Hájeka, uviedol, že s najväčšou pravdepodobnosťou vada bola spôsobená ešte hypoxiou plodu 13.4.2016, ktorá mohla vtedy nastať. Táto obrana, ktorá poukazuje na ďalší nejaký nález, je nedôvodná. Taktiež je aj v rozpore s vyjadreniami znalcov, takáto obrana nemocnice je nedôstojná, pretože nemocnica by si mohla priznať zavinenie svojich zamestnancov, keďže je aj poistená. Právny zástupca ďalej uviedol, že vzhľadom na predbežné právne posúdenie nepovažuje za potrebné vypočuť svedkyňu, avšak žiada, aby sa mohla vyjadriť žalobkyňa v konaní.

22. Súd sa pokúsil vypočuť žalobkyňu, ktorá však pre citové rozpoloženie vypovedať nevedela, pričom sa hneď rozcítila, preto súd predčasne ukončil výsluch, s čím sa stotožnil aj právny zástupca žalobkyne.

23. Právny zástupca žalobkyne k výške vyčíslenej nemajetkovej ujmy sa vyjadril v tom zmysle, že nemajetková ujma je dôvodná o čom svedčí aj rozpoloženie žalobkyne, keďže to vníma ako nesmierne citlivú vec. Otázkou je, ako vyčísliť fakt, že mohla mať dievčatko, ktoré malo mať 4 roky, mohla sa z nej tešiť, rodina sa mohla starať o toto dievčatko a bolo to nesmierne ťažké pre žalobkyňu, keď sa dozvedela informáciu 30.4. Následne nemohla spať a vedela, že ju čaká pôrod mŕtveho plodu. Zároveň do tohto termínu bola umiestnená na izbe s mamičkami, ktorým sa narodili deti, tie sa tešili a žalobkyňa musela byť na tejto izbe s vedomím, že musí porodiť mŕtvy plod. Poukázal na správu z psychiatrie a psychológie, kde boli popísané diagnózy ako depresívna porucha a postraumatická porucha. Mala však pomoc blízkych a rodiny, aj napriek tomu sa však s partnerom, s ktorým čakali dieťa, rozišli, nakoľko vzťah nefungoval a to je takisto preukázaný aj zásah do súkromia, pretože táto trauma zapríčinila aj ich rozchod. Dovtedy bol tento vzťah harmonický, tešili sa na vytúžené bábätko, je evidentné, že bol harmonický, nakoľko aj partner bol pri pôrode, povzbudzoval žalobkyňu. Žalobkyňa sa v súčasnosti mohla tešiť zo štvorročného dievčatka a nie je tomu tak. Finančná kompenzácia, o ktorú žiada, môže len minimálne zmierniť jej bolesť.

24. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov, najmä oboznámením sa s nasledovnými dôkazmi: Výsledok vyšetrenia podnetu úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 28.12.2016, znalecký posudok v odbore Zdravotníctvo, odvetvie Gynekológia a pôrodníctvo vypracovaný znalcom Prof. MUDr. Zdenkom Hájekom, DrSc. zo dňa 23.3.2018, lekársky posudok znalca zo dňa 23.3.2018, správa z psychiatrického vyšetrenia žalobkyne zo dňa 2.10.2017 a zo

dňa 23.10.2017 MUDr. Alžbety Malejčíkovej, psychologické vyšetrenie žalobkyne zo dňa 30.10.2017 ERGOMED Poliklinika, s.r.o., tehotenský preukaz žalobkyne, pitevný protokol zo dňa 2.5.2016, lekársky posudok MUDr. Evy Jurčovej zo dňa 18.7.2019, výsledok vyšetrenia žalobkyne zo dňa 13.4.2016 zo strany žalovaného, lekárska správa žalovaného zo dňa 13.4.2016, zo dňa 20.4.2016 a zo dňa 27.4.2016 a ďalšie a zistil tento skutkový stav:

25. Žalobkyňa v období tehotenstva bola vedená v gynekologicko- pôrodníckej ambulancii II u MUDr. Bohuša Vredíka, Železničná nemocnica Košice. Počas tehotenstva nepociťovala žalobkyňa závažnejšie ťažkosti. Dňa 16.11.2015 bola žalobkyňa vyšetrená v Centre fetálnej a gynekologickej diagnostiky JUHAMED s.r.o. so záverom: negatívny prvotrimestrálny skríning, plod bez zjavných štrukturálnych abnormalít. Dňa 13.1.2016 bola v Centre fetálnej a gynekologickej diagnostiky JUHAMED s.r.o. žalobkyni vykonaná druhotrimestrálna USG biometria plodu so záverom: 22 GT, morfológia plodu v norme, normálna základná anatómia srdca plodu, komplexná biometria v norme, rast primeraný proporčný. Pri tomto vyšetrení boli skontrolované všetky predpísané parametre vrátane anatómie obličiek, nadobličiek a močového mechúra. Neboli zistené signifikantné odchýlky od normy. Odporúčané bolo treťotrimestrálne USG vyšetrenie.

26. Zo správy žalovaného zo dňa 13.4.2016 a z pripojených výsledkov vyšetrenia vyplýva, že žalobkyňa bola vyšetrená u žalovaného na Gynekologicko- pôrodníckom oddelení, na ktorom bolo vykonané USG vyšetrenie brušnou sondou, ktoré potvrdilo vitálnu graviditu v 34+ 1 GT, bez poruchy krvných prietokov. Žalobkyňa sa cítila dobre a cítila pohyby plodu. Bolo vykonané kardiotokografické vyšetrenie, ktorým bola monitorovaná akcia srdca plodu a sťahy maternice- kontrakčná činnosť, ktoré bolo vyhodnotené ako v norme. Ozvy plodu boli pravidelné s frekvenciou 144/min., záznam bol reaktívny, bez kontrakcií. Stav bol hodnotený ako 34 GT, odporúčaná bola liečba magnéziom a kontrola o 10 dní, pri ťažkostiach ihneď. Dňa 20.4.2016 pociťovala žalobkyňa jemné kŕče v podbrušku. Opäť bola vyšetrená u žalovaného. V 35 GT bol skonštatovaný rovnaký nález ako dňa 13.4.2016, vrátane CTG vyšetrenia (ozvy plodu pravidelné s frekvenciou 148/min., záznam reaktívny, bez kontrakcií). Dňa 27.4.2016 bola žalobkyňa vyšetrená v rámci gynekologickej Ústavnej pohotovostnej služby žalovaného pre bolesti v podbrušku. Žalobkyňa uvádzala bolesti v podbruší ako pred menzesom, zároveň cítila pohyby plodu, nekrvácala, kontrakcie necítila, plodová voda neodtekala. Gynekologický nález uvádza: vedúcou čiastkou plodu bola hlavička, ktorá naliehala na vchod, vak blán bol zachovalý, hrdlo maternice bolo uzavreté a tuhé. CTG nález, ktorý bol hodnotený ako reaktívny undulatórny typ krivky, bez decelerácií (chorobných poklesov srdcovej frekvencie plodu). Bazálna frekvencia srdca plodu bola 140/min., bez kontrakcií. Stav bol hodnotený ako gravidita v 36/7 GT, predpôrodné bolesti. Odporúčaná bola kontrola v prenatálnej poradni a pri ťažkostiach na pôrodnej sále. Nebola nutná hospitalizácia žalobkyne.

27. Dňa 28.4.2016 postúpila žalobkyňa kontrolné vyšetrenie v gynekologickej ambulancii, kde uviedla, že predchádzajúci deň ju pobolievalo bruško a preto bola vyšetrená na pohotovosti. Skontrolovaný bol moč, fyzikálny nález (prítomné mierne opuchy v oblasti oboch členkov), gynekologický nález primeraný štádiu tehotenstva a USG nález vitálny plod. Stav bol hodnotený ako 36 GT, bol odobratý výter z pošvy na kultivačné vyšetrenie a žalobkyňa bola odoslaná do starostlivosti gynekologického oddelenia. Dňa 30.4.2016 bola žalobkyňa prijatá u žalovaného pre absenciu pohybov plodu. USG vyšetrením bol diagnostikovaný mŕtvy plod. Dňa 2.5.2016 žalobkyňa v 36 GT a po preindukcii Prostinom E2 spontánne porodila mŕtvy plod ženského pohlavia s pôrodnou hmotnosťou 2910 gramov a dĺžkou 50 cm. Histologickým vyšetrením placenty boli zistené prejavy distálnej vilóznej imaurity (prejavy nezrelosti) vzhľadom k danému gestačnému veku, ktorá môže byť asociovaná s úmrtím plodu. Prítomné boli tiež histologické známky, ktoré môžu byť asociované s intrauterinnou hypoxiou plodu a to zvýšený počet erytroidných prekurzorov červených krviniek vo fetálnej krvnej cirkulácii. Časový interval medzi úmrtím plodu a pôrodom bol na základe histologického vyšetrenia placenty stanovený na viac ako 6 hodín a menej ako 48 hodín pre pôrodom, čo vyplýva z výsledku bioptického vyšetrenia B placenty s pupočníkom spoločnosti MEDIREX GROUP zo dňa 3.5.2016 (č.l. 200- 201). Ako bezprostredná príčina plodu bola stanovená intrauterinná asfyxia (vnútromaternicové udusenie) z neznámej príčiny. Prítomné boli tiež prejavy miernej aspirácie (vdýchnutia) súčasti plodovej vody do pľúc (mikroskopicky) a nešpecifikovaná kongenitálna hyperplázia (vrodené zväčšenie) kôry nadobličiek, čo vyplýva z pitevného protokolu pracoviska SLaPA Košice, Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 2.5.2016 (č.l. 199). Dňa 4.5.2016 bola žalobkyňa prepustená z nemocnice.

28. Z oznámenia o výsledku šetrenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 28.12.2016 (č.l. 15 spisu) vyplýva, že tehotenstvo žalobkyne prebiehalo bez komplikácií. Od 13.4.2016 bola trikrát vyšetrená v ambulancii gynekologicko- pôrodníckej v nemocnici. Počas vyšetrení boli realizované CTG vyšetrenia, ktoré boli opakovane vyhodnotené nesprávne ako fyziologické. K zásadnému pochybeniu došlo dňa 27.4.2016, kedy realizované CTG vyšetrenie vykazovalo jednoznačné známky ohrozenia plodu už začínajúcou hypoxiou. Tento nález nebol správne vyhodnotený a nebol zvolený adekvátny manažment, t.j. prijatie na gynekologicko- pôrodnícke oddelenie a ukončenie tehotenstva. Priebeh starostlivosti po prijatí a počas samotného pôrodu bol už vo všetkých ohľadoch adekvátny a správny. Zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne a úrad zistil, že žalovaný porušil ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti.

29. Zo správy psychiatrickej ambulancie MUDr. Alžbety Malejčíkovej zo dňa 2.10.2017 (č.l. 45 spisu) vyplýva, že žalobkyňa nebola psychiatricky liečená, ako dieťa bola na psychológii kvôli rozvodu rodičov. Uviedla, že čakala s priateľom dieťa. V deviatom mesiaci ju mladý lekár poslal domov a o dva dni už necítila pohyby. Chvíľu brala lexaurin, nie často, len keď bola pol roka doma. Trochu sa pozbierala, mala chuť zomrieť. Už nemá také stavy, od tej doby plače, pôrod bol pre ňu trauma, cíti napätie, chvenie, cíti zlosť, nemôže sa dívať na deti. Pociťuje smútok, stavy úzkosti, nevie sa uvoľniť a fungovať normálne. Objektívne bola konštatovaná depresívna nálada, ranné pesimá, iritabilita, nespracovaná trauma s postraumatickou symptomatikou. Stanovená bola diagnóza iná depresívna porucha a postraumatická porucha. Doporučené vhodné nasadenie liečby s upozornením na odklad plánovaného tehotenstva. Kontrola podľa potreby. Dňa 23.10.2017 bola konštatovaná iná afektívna porucha a uvedená vhodná psychodiagnostika.

30. Z psychologického vyšetrenia ERGOMED Poliklinika, s.r.o. zo dňa 30.10.2017 (č.l. 46 spisu) vyplýva, že pacientka prišla o dieťa v máji 2016 nečakane, následne musela porodiť mŕtve dieťa. Od vtedy má bolesti chrbtice, vysunutú platničku a traumu z toho všetkého. Keď vidí malé dieťa je jej z toho strašne. Býva unavená a nervózna, máva zvláštne sny o dieťati a často sa jej vracajú spomienky na danú udalosť. Nerada chodí medzi ľudí, niektorí sa jej vypytujú a potom sa cíti zle. Záverom bolo konštatované, že u pacientky je v popredí výrazná depresívna a somatizačná symptomatika, protrahovaná reakcia na stratu. Senzitivita je viazaná na vlastnú osobu, prevláda využívanie obranných mechanizmov silne neurotického charakteru s neurovegetatívnym doprovodom, senzivita. Medzi adaptačné ťažkosti patria flashbacky a zníženie záujmu o aktivity. Čo sa týka sociability je prítomné zúženie sféry sociálnych kontaktov.

31. Zo znaleckého posudku znalca Prof. MUDr. Zdenka Hájeka, DrSc. zo dňa 23.3.2018 (č.l. 28-38 spisu) vyplýva záver o non lege artis postupe. Záznam CTG zo dňa 27.4.2016, ktorý bol vykonaný v prebiehajúcom 36. týždni bol jasne patologický, teda variabilita bola označená ako undulatórny typ. Tehotná mala byť ihneď hospitalizovaná, opakovane monitorovaná, prevedený UZ prietok placentou a v prípade opakovaných patologických CTG záznamov alebo patologického prietoku placentou malo byť tehotenstvo bez meškania ukončené cisárskym rezom. V tomto smere sa stotožnil so záverom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. V rámci odpovedí na otázky znalec uviedol, že zo zdravotnej dokumentácie nevyplýva, aby v priebehu tehotenstva u pacientky bola pri preventívnych prehliadkach diagnostikovaná vrodená vývojová vada plodu. V priebehu tehotenstva ako aj pôrodu pacientka dodržala liečebný postup a podrobila sa všetkým odporučeným vyšetreniam. V dokumentácii boli priložené tri kardiotokografické záznamy, ktoré boli všetky chybne popísané ako fyziologické. Ako konštatoval úrad, dva boli suspektné a jeden patologický. Nesprávnosť postupu nemocnice bolo v nesprávnom hodnotení CTG záznamov. Pacientka bola poučená v zmysle začiatku pôrodu, ale nie o podozrení, že CTG záznamy signalizujú možnú prebiehajúcu hypoxiu plodu in utero. Dňa 13.4.2016 bol CTG záznam ešte v rovine suspektnej, ale záznam zo dňa 27.4.2016 má súvislosť s úmrtím plodu, pretože v tejto dobe už bola pravdepodobne hypoxia plodu plne rozvinutá a zdravotnícky personál mal reagovať okamžite, pacientku hospitalizovať a tehotenstvo ukončiť. Znalec uviedol, že pokiaľ by bol vykonaný cisársky rez dňa 27.4.2016, bol by určite porodený živý plod a pri dobre neonatologickej starostlivosti by prežil. Nedá sa však posúdiť, ako by sa prejavila hypoxia, ktorá v menšej alebo väčšej miere prebiehala už od 13.4.2016 na zdravotnom stave dieťaťa. Znalec sa stotožnil so záverom úradu. Jediným a hlavným pochybením poskytovateľa zdravotnej starostlivosti bolo nesprávne posúdenie CTG záznamov zo dňa 13.4.2016, 20.4.2016 a najmä dňa 27.4.2016. Zdravotnícka starostlivosť v gynekologickej ambulancii Železničnej nemocnie a v spoločnosti JUHAMED s.r.o. bola poskytovaná správne.

32. Z lekárskeho posudku znalca zo dňa 23.3.2018 vyplýva, že ohodnotil bolestné žalobkyne na 180 bodov za predčasný pôrod mŕtveho plodu vo vzťahu k nároku žalobkyne.

33. Z lekárskeho posudku ošetrujúcej lekárky MUDr. Evy Jurčovej zo dňa 18.7.2019 (č.l. 220 spisu) vyplýva, že bolestné ohodnotila na 180 bodov podľa položky č. 102 pôrod mŕtveho plodu, nakoľko sa jednalo o pôrod v 36. týždni gravidity.

34. Zo záverov znaleckého posudku č. 99074/2019 vypracovaného znaleckým ústavom Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. (ďalej len „forensic“) zo dňa 9.11.2019 (č.l. 450 spisu) vypracovaného na účely posúdenia zdravotnej starostlivosti žalobkyne v trestnej veci prečinu usmrtenia (trestné konanie na Okresnom riaditeľstve PZ v Košiciach, odbor kriminálnej polície, pod ČVS: ORP-797/2-VYS-KE-2018) vyplýva, že prvé vyšetrenie vykonané dňa 13.4.2016 v 34. týždni gravidity bolo urobené kompletne, mohlo byť doporučené opakovanie CTG záznamu, ale podľa ultrazvukového vyšetrenia plod bol ešte v dobrej kondícii. Dňa 20.4.2016 bolo urobené gynekologické vyšetrenie a zrealizovaný CTG záznam. Aj tento záznam bolo vhodné opakovať a doplniť ho o ultrazvukové vyšetrenie. Pri vyšetrení dňa 27.4.2016 bol vykonaný CTG záznam, ktorý bol patologický, pričom lekár správne nezareagoval a vyhodnotil ho nesprávne. Potrebné bolo zahájiť intenzívne sledovanie stavu plodu, zopakovanie kardiotokografického záznamu, ultrazvukové vyšetrenie- dopplerovské meranie prietoku krvi, biofyzikálny profil, za účelom vyšetrení a sledovania stavu plodu mala byť žalobkyňa hospitalizovaná. Manažment gravidity žalobkyne dňa 27.4.2016 nebol správny. Manažment gravidity a pôrodu žalobkyne počas hospitalizácie v nemocnici bol správny, bez pochybenia, lege artis. Ďalej sa ústav vyjadril k diagnóze u mŕtvo rodeného plodu ženského pohlavia- nešpecifikovaná kongenitálna hyperplázia kôry nadobličiek. Prenatálna diagnostika je veľmi problematická a sporná, ťažko diagnostikovateľná, často sa jedná o náhodný nález. Pri morfologickom vyšetrení v 22. týždni tehotnosti sa nadobličky zobrazovali normálne, normálny bol aj ženský genitál. Diagnóza sa robí až po pôrode vyšetrením krvi u novorodenca a liečbu po potvrdení ochorenia riadi endokrinológ. Predmetná diagnóza nebola presne špecifikovaná. Nejde o diagnózu, ktorá by bola život ohrozujúca pre matku. Na základe patologicko- anatomickej diagnózy v pitevnom protokole a histologického vyšetrenia placenty nepredpokladajú, že by táto diagnóza bola príčinou intrauterinného úmrtia plodu. Správne liečená hyperplázia kôry nadobličiek po pôrode nie je život ohrozujúca pre novorodenca. K vyšetreniu žalobkyne u žalovaného dňa 13.4.2016 a dňa 20.4.2016 ústav konštatoval, že záznam CTG nebol v oboch prípadoch fyziologický, ale suspektný, preto pri hodnotení záznamov došlo k postupu non lege artis. Takýto typ záznamu by sa mal opakovať ešte v ten istý deň po 2-3 hodinách, akceptovateľné by bolo opakovanie aj na druhý deň. Správny postup pri vyšetrení by bolo opakovanie záznamu. Takýto záznam vyžadoval intenzívnejšie sledovanie tehotnej, nie ukončenie tehotnosti. K vyšetreniu žalobkyne 27.4.2016 uviedli, že gynekologický nález bol prakticky identický s predošlými dvomi nálezmi, na monitore neboli kontrakcie prítomné, MUDr. U. zhodnotil vyšetrenie ako predzvestné bolesti, CTG záznam popísal ako reaktívny, undulujúci typ krivky a objednal pacientku na kontrolu v prenatálnej poradni (bez určenia dátumu) a pri ťažkostiach sa mala hlásiť na pôrodnej sále. Avšak záznam CTG bol jasne patologický, svedčil o tom, že plod je ohrozený hypoxiou. Aj v tomto prípade išlo o postup non lege artis pri hodnotení CTG záznamu. Postup lekára nebol správny, nezrealizovali sa ďalšie vyšetrenia (ultrazvukové vyšetrenie, opakovanie CTG záznam), ale pacientku poslal domov. V prípade potvrdenia nezvratnej a prehlbujúcej sa intaruterinnej hypoxie bolo potrebné tehotenstvo ukončiť cisárskym rezom. Ďalej dospel ústav k záveru, že dňa 27.4.2016 a aj dňa 28.4.2016, kedy bola pacientka vyšetrená u svojho gynekológa s vysokou pravdepodobnosťou bolo možné sekciou porodiť živý plod a zachrániť tak jeho život. Na základe pitevného protokolu bola základnou príčinou aj bezprostrednou príčinou smrti plodu pacientky intrauterinná asfyxia z neznámej príčiny. Z údajov z dostupnej dokumentácie o pôrode ani z pitevného nálezu nie je jasné, prečo k asfyxii plodu vo vnútri maternice došlo. Základná príčina smrti plodu súvisí s poskytnutou zdravotnou starostlivosťou pacientky tak, že pri ambulantných vyšetreniach v ambulancii žalovaného neboli správne vyhodnotené kardiotokografické záznamy. Týka sa to hlavne zdravotnej starostlivosti poskytnutej pri ambulantnom vyšetrení zo dňa 27.4.2018. Kardiotokografický záznam počas tohto vyšetrenia bol patologický, ale aj vyšetrujúci lekár na túto skutočnosť nereagoval, naopak CTG záznam vyhodnotil chybne. Nebola preto rozpoznaná intrauterinná hypoxia plodu, neboli realizované ďalšie vyšetrenia potrebné na potvrdenie diagnózy hypoxie a na zistenie jej príčiny, ako je dopplerowská flowmetria, biofyzikálny profil plodu- ultrazvukovo sledované fetálne pohyby tela, fetálne dýchacie pohyby a fetálny tonus, ďalej stupeň zrelosti placenty, meranie objemu plodovej vody a aj opakovane kardiotokografického záznamu. Pokiaľ by bol lekár pri ambulantnom vyšetrení dňa 27.4.2016 správne zhodnotil stav plodu- ohrozenie hypoxiou vo vnútri maternice a tehotná by bola hospitalizovaná

za účelom dodiagnostikovania stavu plodu a následného riešenia podľa výsledkov vyšetrení, je vysoko pravdepodobné, že by bolo možné, vzhľadom na súčasné poznatky lekárskej vedy, medicínsky zvládnuť zdravotný stav pacientky a jej plodu a zvrátiť nepriaznivý vývoj tehotnosti.

35. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej aj „OZ"), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

36. Podľa § 13 ods. 1- 3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie (ods. 1). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (ods. 2). Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (ods. 3).

37. Podľa § 420 ods. 1- 3 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

38. Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.
39. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 2 zákon a č. 437/20004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z."), náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

40. Podľa § 5 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>). Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

41. Podľa položky č. 102 prílohy k zákonu č. 437/2004 z.Z., Poranenie vedúce k potratu alebo predčasnému pôrodu patrí 160 - 180 bodov.

42. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 576/2004 Z.z."), poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie, štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta.

43. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne v celom rozsahu, čo do nároku na náhradu škody titulom bolestného, ako aj titulom nemajetkovej ujmy. Medzi stranami bolo sporné, či boli splnené všetky zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu na zdraví zo strany zamestnancov žalovaného, dôsledkom ktorej malo byť úmrtie plodu žalobkyne. Intervenient

namietal aj lekársky posudok, ktorý vyčíslil výšku bolestného. Ďalej bolo sporným medzi stranami, či popri nároku na náhradu škody na zdraví si môže žalobkyňa uplatňovať náhradu nemajetkovej ujmy a či jej táto ujma bola spôsobená. Žalovaný a intervenient spochybnili nárok, čo do dôvodu a výšky. Kľúčovou je skutočnosť, či zodpovednosť je na strane žalovaného a či existuje príčinná súvislosť medzi jeho konaním a úmrtím plodu.

44. V prvom rade sa súd zaoberal základom nároku na náhradu škody na zdraví, resp. predpokladmi jej vzniku. Pre vznik právnej zodpovednosti je potrebné naplnenie predpokladov zodpovednosti. Tými sú: 1. protiprávne konanie alebo opomenutie, teda porušenie povinnosti zdravotníckeho pracovníka uloženej zákonom alebo iným všeobecne záväzným právnym predpisom, 2. škodlivý následok, zvyčajne ide o spôsobenie ujmy na zdraví, no v niektorých prípadoch postačuje už len ohrozenie právom chráneného záujmu, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním alebo opomenutím a škodlivým následkom. Príčinná súvislosť medzi dvoma javmi je taký vzťah, keď prvý jav je príčinou druhého a druhý následkom prvého. Druhý jav v prípadne existujúcej príčinnej súvislosti by nemohol nastať bez prvého. K danej veci možno konštatovať, že v medicíne na súčasnej úrovni poznania však v prevažnej väčšine prípadov nie je možné vyjadriť sa s úplnou istotou k príčinnej súvislosti, ale len s určitou pravdepodobnosťou. Pre vznik nároku je potrebné, aby boli kumulatívne splnené všetky vyššie uvedené predpoklady, nedostatok niektorého z nich vylučuje možnosť uplatnenia tohto nároku.

45. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa mala bezproblémové tehotenstvo. Pred hospitalizáciou bola opakovane vyšetrená na gynekologicko- pôrodníckej ambulancii u žalovaného a to dňa 13.4.2016, dňa 20.4.2016 a dňa 27.4.2016. Prof. MUDr. Zdenej Hájek, DrSc. a znalecká organizácia forensic vo vypracovaných znaleckých posudkoch sa zhodli na závere, že dňa 13.4.2016 a dňa 20.4.2016 boli vyhodnotené CTG záznamy žalobkyne nesprávne ako fyziologické, pričom správne mali byť vyhodnotené ako suspektné, pričom nutnosťou bolo zopakovanie CTG záznamov, prijatie na hospitalizáciu a prísne sledovanie pacientky. Čo sa týka CTG záznamu zo dňa 27.4.2016, ktorý je kľúčovým pre ďalší nešťastný vývoj, tento bol opäť vyhodnotený nesprávne ako fyziologický, pričom znalci sa zhodli na tom, že tento nález bol celkom iste patologický. Pokiaľ by pri pretrvávajúcom patologickom CTG sa v tomto momente hospitalizovala žalobkyňa a ukončilo sa jej tehotenstvo cisárskym rezom, s veľkou pravdepodobnosťou by sa narodil živý plod, ktorý by pri dobrej neonatologickej starostlivosti prežil. Ako vyplýva zo záveru znaleckej organizácie č.l. 472 spisu, postup MUDr. U. bol dňa 27.4.2016 nesprávny, došlo k pochybeniu v tom, že nezhodnotil správne kardiotokografický záznam, nepostrehol, že záznam je patologický, nezrealizoval ďalšie vyšetrenia (ultrazvukové vyšetrenie, opakovanie CTG záznamu), ale žalobkyňu poslal domov. Vyšetrenie dňa 27.4.2016 nebolo vykonané správne. Tehotná s patologickým CTG záznamom mala byť prijatá na hospitalizáciu a prísne sledovaná, záznam mal byť zopakovaný, malo sa urobiť ultrazvukové vyšetrenie- dopplerovská flowmetria, bolo nevyhnutné zistiť v akej kondícii je plod, aké ma ešte rezervy, v prípade potvrdenia intrauterinnej hypoxie plodu pokúsiť sa zistiť jej príčinu (napr. vyšetrením stavu placenty, či vyšetrením Rh- protilátok u matky) a v prípade potvrdenia nezvratnej a prehlbujúcej sa intrauterinnej hypoxie ukončiť tehotnosť cisárskym rezom. Dňa 28.4.2016 bola žalobkyňa vyšetrená u svojho gynekológa, kde jej boli urobené základné vyšetrenia, cítila sa dobre, pohyby plodu cítila. Na druhý deň už žalobkyňa necítila pohyby plodu. Podľa znalcov, ak by dňa 27.4.2016, aj dňa 28.4.2016 s vysokou pravdepodobnosťou bolo možné sekciou porodiť živý plod a zachrániť jeho život.

46. Ďalej mal súd preukázané z pitevného protokolu, zo znaleckých posudkov, ktoré vychádzali z pitevného protokolu, že základnou a bezprostrednou príčinou smrti plodu bola intrauterinná asfyxia (prehlbujúca hypoxia= nedostatok kyslíka) z neznámej príčiny. Snaha určiť presnú príčinu asfyxie bez priameho dôkazu by však bolo podľa znalcov len špekuláciou. Súd tak pristúpil k zisteniu, že medzi konaním zamestnancov non lege artis a vzniknutou škodou na zdraví žalobkyne, existuje príčinná súvislosť. K uvedenému záveru jednoznačne dospeli oba znalecké posudky, keď znalci konštatovali, že základná príčina smrti plodu súvisí s poskytnutou zdravotnou starostlivosťou tak, že pri ambulantných vyšetreniach u žalovaného neboli správne vyhodnotené CTG záznamy. Týka sa to hlavne zdravotnej starostlivosti poskytnutej dňa 27.4.2016, kde CTG záznam bol už patologický, ale vyšetrujúci lekár na túto skutočnosť nereagoval a vyhodnotil záznam chybne.

47. Základnou obranou žalovaného v konaní bolo poukazovanie na histopatologický výsledok s jednoznačným nálezom: nešpecifikovaná kongenitálna hyperplázia kôry nadobličiek, ktorá je podľa jeho názoru nevyliečiteľnou fatálnou vrodenou vadou zväčšenej kôry nadobličiek. Podľa jeho názoru

závery úradu si mýlia následok intrauterinná asfyxia z neznámej príčiny za príčinu smrti. Prvotnou príčinou- základným ochorením bola histopatológom potvrdená hyperplázia nadobličiek lipoidného typu, ktorá viedla k inatruterinnej smrti. Poukázal tiež na to, že vyšetrenie nadobličiek je rutinnou súčasťou druhotrimestrového skríningu v špecializovaných centrách. Súd v tomto smere v prvom rade konštatuje, že žalovaný opomenul pri štúdiu spisu, že u žalobkyne bola v Centre fetálnej a gynekologickej diagnostiky JUHAMED s.r.o. vykonaná druhotrimestrálna USG biometria plodu so záverom: 22 GT, morfológia plodu v norme, normálna základná anatómia srdca plodu, komplexná biometria v norme, rast primeraný proporčný. Pri tomto vyšetrení boli skontrolované všetky predpísané parametre vrátane anatómie obličiek nadobličiek a močového mechúra. Neboli zistené signifikantné odchýlky od normy (toto vyšetrenie podstúpila žalobkyňa aj v prvom trimestri). Okrem tohto záveru špecializovaného centra, ktoré spomína žalovaná, znalci znaleckej organizácie forensic v znaleckom posudku konštatovali rovnako, že pri morfologickom vyšetrení v 22. týždni tehotnosti sa nadobličky zobrazovali normálne, normálny bol aj ženský genitál. Zároveň znalci konštatovali, že diagnóza kongenitálnej (vrodenej) hyperplázie kôry nadobličiek u plodu nebola presne špecifikovaná. Znalci konštatovali, že snaha určiť presnú príčinu asfyxie bez priameho dôkazu by bolo len špekuláciou. Na základe patologicko-anatomickej diagnózy v pitevnom protokole a histologického vyšetrenia placenty nepredpokladali, že by bola táto diagnóza príčinou intrauterinného úmrtia plodu. Správne liečená hyperplázia kôry nadobličiek nie je život ohrozujúca pre novorodenca. Je preto zarážajúce ako dospel žalovaný k záveru o nevyliečiteľnej fatálnej vade a k záveru, že toto ochorenie bolo príčinou smrti, keď v pitevnom protokole bola jasne uvedená bezpostredná príčina smrti- intrauterinná asfyxia z neznámej príčiny. Nakoľko žalovaný sa k doručenému znaleckému posudku ani len nevyjadril, no i naďalej sa v konaní bránil, súdu nie je známe, či v tomto smere zmenil názor. Intervenient vo svojom vyjadrení naopak poukázal na to, že sa so závermi znaleckej organizácie nestotožňuje, no akosi neuviedol na základe akých dôvodov, resp. tieto závery nijako nevyvrátil.

48. Intervenient namietal v konaní, že znalec Prof. MUDr. Zdenek Hájek, DrSc. nebol oprávnený v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. vypracovať lekársky posudok, nakoľko nebol posudzujúcim lekárom a posudok nevydalo zdravotnícke zariadenie. V tomto smere súd poukazuje na lekársky posudok ošetrujúcej lekárky MUDr. Evy Jurčovej, z ktorého mal súd preukázané, že za položku č. 102 Pôrod mŕtveho plodu patrí 180 bodov s tým, že uviedla, že sa jednalo o pôrod v 36. týždni gravidity. Tento lekársky posudok tieto náležitosti spĺňa. Intervenient považoval uvedenú položku za nedôvodnú, keďže k predčasnému pôrodu by u žalobkyne došlo aj v prípade, ak by podľa žalobkyne lekár MUDr. Hatiar správne vyhodnotil CTG vyšetrenie. Ak by aj MUDr. U. CTG vyšetrenie vyhodnotil ako patologický záznam, muselo by dôjsť k ukončeniu tehotenstva predčasným pôrodom. Takúto obranu považuje súd za obzvlášť necitlivú, pretože v opisovanej hypotéze by sa s najväčšou pravdepodobnosťou narodil živý plod a žalobkyňa by bolestné neriešila. Predčasný pôrod bol dôsledkom úmrtia dieťaťa, preto v žiadnom prípade to nemožno porovnávať so štandardnou situáciou lege artis indikovaného cisárskeho rezu. Bolestné vytrpené pôrodom mŕtveho plodu je preto opodstatnené.

49. Čo sa týka námietky intevenienta, že znalec Prof. MUDr. Zdenek Hájek, DrSc. nie je zapísaný v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR a z tohto dôvodu nejde o súkromný znalecký posudok, k uvedenému súd uvádza, že CSP v ust. § 209 CSP ako náležitosti súkromného znaleckého posudku vyžaduje zákonom predpísané náležitosti a doložku, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Z ust. § 209 CSP nevyplýva, že musí ísť len o znalca zapísaného v zozname vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR. Znalecký posudok okrem doložky mal všetky zákonom predpísané náležitosti, aj keď sa v spise nachádza len jeho fotokópia. Navyše znalec je medzinárodne uznávanou špičkou vo svojom odbore, čo je všeobecne známou skutočnosťou. Ak by aj súd nevzal do úvahy tento znalecký posudok, je v podstate totožný so znaleckým posudkom znaleckej organizácie forensic, o ktorý sa súd v plnom rozsahu opiera.

50. Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor, t.j. v roku 2016 mal jeden bod hodnotu 17,16 €, preto za 180 bodov patrí žalobkyni bolestné v sume 3.088,80 €.

51. Druhým nárokom žalobkyne je nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Skôr než súd pristúpi k posúdeniu nemajetkovej ujmy, sa bude zaoberať otázkou, či popri nároku na náhradu škody na zdraví titulom bolestného je možné uplatniť náhradu nemajetkovej ujmy. Súd plne rešpektuje judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/65/2013 zo dňa 28.5.2014, zverejnený v Zbierke stanovísk NS a súdov SR pod R 1/2015, z ktorého vyplýva možnosť domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy pri zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby popri nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd pripomína, že nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia je jedným z nárokov náhrady škody na zdraví. Najvyšší súd v rozhodnutí argumentuje tým, že tieto nároky treba dôsledne odlišovať a pri ich posudzovaní mať na zreteli nielen odlišnosť vzťahov, z ktorých sú vyvodzované, ale tiež právnej úpravy, ktorá sa na ne vzťahuje. Súd dospel k záveru, že je možné uplatňovať popri nároku na nemajetkovú ujmu aj nárok na náhradu škody na zdraví a naopak.

52. Pri posudzovaní nemajetkovej ujmy súd posudzuje zásah do osobnostných práv fyzickej osoby, v tomto prípade najmä do obsahu zdravia, ľudskej dôstojnosti a súkromia žalobkyne podľa ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa odôvodňovala tento nárok ako zásah do jej zdravia, práva vytvárať a rozvíjať vzťahy s ostatnými ľudskými bytosťami, práva rodičov na styk s ich deťmi, na osobnú autonómiu, integritu vzťahov, ochranu intímneho života a na ochranu citového života, priateľských vzťahov a rodinných vzťahov. Poukázala na to, že práve postupom žalovaného došlo k zásahu do súkromného života žalobkyne, v dôsledku ktorého prišla nečakane o dieťa a následne bola uložená s už mŕtvym dieťaťom na izbu so šťastnými mamičkami po úspešnom pôrode a o pár dní musela porodiť mŕtve dieťa. Prežitie takejto neprekonateľnej traumy mal súd preukázané z priložených lekárskych správ zo psychiatrie a psychológie, z ktorých je evidentné, že aj po uplynutí dlhšieho obdobia (30.4.2016 sa dozvedela žalobkyňa o úmrtí plodu, 2.5.2016 porodila mŕtvy plod a správy sú z 10/2017), žalobkyňa stále citlivo vnímala celú udalosť. Podľa správy psychiatrickej ambulancie MUDr. Alžbety Malejčíkovej zo dňa 2.10.2017 žalobkyňa aj po takomto čase trpela depresívnou poruchou a postraumatickou poruchou. Pri kontrole zo dňa 23.10.2017 bola určená iná afektívna porucha. Obmedzenie spoločenského života žalobkyne, ktorá v čase nešťastnej udalosti bola v mladom veku (22 rokov) je evidentné aj zo správy psychologickej ambulancie ERGOMED Poliklinika, s.r.o. zo dňa 30.10.2017, kde sú konštatované adaptačné ťažkosti, flashbacky, zníženie záujmu o aktivity a zúženie sféry sociálnych kontaktov, ktoré mladí ľudí doslova vyhľadávajú. Žalobkyňa následkom udalosti je senzitívna, senzitivita viazaná na vlastnú osobu, prevláda využívanie obranných mechanizmov silne neurotického charakteru. Samotná žalobkyňa uviedla, že nerada chodí medzi ľudí, pretože sa jej niektorí vypytujú a potom sa cíti zle, čo je celkom pochopiteľné po tom, čo žalobkyňa prežila.

53. Občiansky zákonník v zmysle ust. § 13 ods. 1 OZ stanovuje, že ak bol vykonaný zásah do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby, môže sa domáhať ochrany buď žalobou, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, alebo žalobou, aby sa odstránili následky týchto zásahov, alebo podať satisfakčnú žalobu, ktorou bude požadovať primerané zadosťučinenie. Možnosť domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je možné, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 a to najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti. Výšku náhrady posúdi súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

54. V danom prípade išlo o taký závažný zásah do osobnosti žalobkyne, že vzhľadom na jeho intenzitu, rozsah a trvanie súd považoval za odôvodnené domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobkyňa spolu so svojím partnerom čakali prvé dieťa, na ktoré sa tešili a na ktoré sa tešili aj ich rodiny. Počas tehotenstva žalobkyňa dodržiavala všetky pokyny lekárov, podstúpila aj vyšetrenia, ktoré neboli hradené zo zdravotného poistenia, najmä v centre JUHAMED, s.r.o., tehotenstvo bolo bez komplikácií, preto bola pre ňu smrť dieťatka o to viac nečakaná, aj keď v každom prípade bolestná. Žalobkyňa bola v mladom veku a následkom tejto udalosti došlo aj k rozchodu partnerov, ktorí sa cez udalosť nevedeli preniesť. Žalobkyňa bola po pôrode umiestnená na izbu, kde sa nachádzali aj iné pacientky-mamičky po úspešnom pôrode, pričom žalobkyňa musela čakať na začatie pôrodu s vedomím, že porodí mŕtve dievčatko. Aj keď ide možno o štandardný postup v takýchto prípadoch, nič to nemení na tom, že takýto prístup je značne necitlivý a spôsobuje obrovskú traumu pre mladú ženu prvorodičku. Prežívanie traumy, nevyrovnanie sa so stratou dieťatka, ktoré pri správnom poskytnutí zdravotnej starostlivosti mohlo žiť, bolo viditeľné aj na pojednávaní dňa 7.5.2020, kde sa žalobkyňa, aj napriek tomu, že súd ju nepredvolával na pojednávanie, dostavila a chcela vypovedať, no vypovedať nedokázala aj napriek

tomu, že od nešťastnej udalosti uplynuli už štyri roky. Je neodškriepiteľné, že žalobkyňu celá udalosť poznačila a priznanie finančnej kompenzácie len málo zmierni vytrpenú bolesť.

55. Žalovaný ako aj intervenient spochybňovali právny základ tohto nároku, že nie je možné uplatňovať náhradu nemajetkovej ujmy popri nároku na náhradu škody. Inak len stručne uviedli, že neuznávajú nárok žalobkyne čo do dôvodu a výšky, avšak toto tvrdenie bližšie nešpecifikovali. Súd dospel k záveru, že žalobkyni patrí náhrada nemajetkovej ujmy a to vo výške, ktorú žiada. V tomto smere sa súd stotožňuje s právnym zástupcom žalobkyne, ktorý na pojednávaní prezentoval, že v súčasnosti sa žalobkyňa a jej rodina mohla tešiť zo štvorročného dievčatka a to spolu s jeho otcom. Namiesto radosti žalobkyňa v 36. týždni tehotenstva o dieťa prišla. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy má súd voľnú úvahu opierajúc túto úvahu o závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Podľa názoru súdu je výška 30.000,- € opodstatnená a primeraná vzhľadom na vyššie opísané okolnosti a závažnosť vzniknutej ujmy, za ktorú zodpovedá žalovaný, nakoľko jeho zamestnanci konali v rozpore s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., teda postupovali non lege artis. Súdy v obdobných prípadoch prisudzujú aj vyššiu náhradu nemajetkovej ujmy, čo sa však vždy posudzuje podľa konkrétnych okolností konkrétneho prípadu a nie je možné celkom presne stanoviť pravidlá pre vyčíslenie nemajetkovej ujmy. Napr. Okresný súd Trnava v rozsudku sp. zn. 26C/73/2004-467 zo dňa 14. septembra 2011, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/270/2011 zo dňa 19.6.2012 priznal žalobkyni sumu 66.387,84 eur za úmrtie novorodenca z dôvodu postupu non lege artis pri vedení pôrodu, čím došlo k poškodeniu plodu hypoxiou, ischémiou, hlavne centrálneho nervového systému - mozgu a tým k vzniku ťažkej hypoxicko- ischemickej encefalopatie tretieho stupňa, čo bolo prvotnou príčinou smrti. Súdu sa javí priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,- € za primerané, zákonné a v súlade s dobrými mravmi.

56. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom navrhovaných svedkov žalobkyňou, nakoľko súd nepovažoval výsluch týchto svedkov za potrebný. Na pojednávanie sa síce dostavila sestra žalobkyne, po prezentovaní predbežného právneho posúdenia súdom, právny zástupca žalobkyne netrval na jej výsluchu. Z obsahu spisu aj z opisu prežitej situácie už pri predbežnom právnom posúdení mal súd za to, že nemajetková ujma žalobkyni bola spôsobená. Taktiež súd nevykonal výsluch svedkov navrhnutých žalovaným, nakoľko žalovaný sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil, svedkov nezabezpečil, intervenient aj napriek tomu, že sa stotožnil s navrhnutými výsluchmi svedkov ich účasť rovnako nezabezpečil, svoju neprítomnosť na pojednávaní však ospravedlnil a súd nepovažoval za potrebné ich vypočutie z dôvodu, že MUDr. P. U. bol už vypočúvaný v rámci znaleckého dokazovania znaleckej organizácie forensic a MUDr. A. S., bol prítomný pri pôrode, kde bola konštatovaná správna starostlivosť. Súd pre doplnenie tiež uvádza, že sa podrobne nezaoberal rozsiahlou lekárskou dokumentáciou, ktorá sa týkala pôrodnej a popôrodnej starostlivosti, nakoľko táto bola poskytnutá lege artis a nárok žalobkyne sa tejto starostlivosti priamo netýka. Z dôvodu hospodárnosti a rýchlosti konania súd nevykonal ďalšie znalecké dokazovanie navrhnuté žalovaným, keď znalecký posudok znaleckej organizácie forensic dostatočne vyčerpávajúco zodpovedal všetky sporné otázky.

57. Záverom súdu nedá neuviesť, že žalobkyňa sa snažila pred podaním žaloby mimosúdne dohodnúť so žalovaným, tento aj napriek tejto snahe odmietal uznať nesprávny lekársky postup svojich zamestnancov, v celom súdnom konaní podal jediné vyjadrenie, nereagoval na ďalšie rozsiahle doručené materiály, ani na znalecký posudok znaleckej organizácie forensic, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní pre trestný čin usmrtenia, na pojednávanie sa jeho právny zástupca nedostavil bez ospravedlnenia, avšak štyri roky sa naťahoval so žalobkyňou bez toho, aby uznal pochybenie na svojej strane. Takýto postup žalovaného sa zdá súdu nehumánny, necitlivý, ak bol presvedčený o svojej obrane mal sa aspoň právny zástupca dostaviť osobne na pojednávanie, kde sa dostavila aj žalobkyňa a vecným spôsobom jej uviesť a podporiť svoju obranu. Podobne intervenient na strane žalovaného doručil súdu len stručné vyjadrenie a na pojednávanie sa nedostavil, hoci svoju neprítomnosť ospravedlnil, čo mu slúži ku cti.

58. Vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu, z právnych úvah naznačených súdom a z citovaných zákonných ustanovení, súd považoval za dôvodný nárok žalobkyne na náhradu škody na zdraví titulom bolestného a náhradu nemajetkovej ujmy, preto vo výroku I priznal žalobkyni bolestné 3.088,80 € a nemajetkovú ujmu vo výške 30.000,- €.

59. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

60. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len nariadenie“) v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

61. Žalobkyňa požadovala úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.088,80 € od 13.4.2018 (od podania žaloby) do zaplatenia, ktoré boli vyčíslené v súlade s nariadením vlády, preto súd žalobkyni priznal úroky zo omeškania vo výroku I tohto rozhodnutia.

62. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná ku dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda k 13.4.2018 bola 0,00 % a úrok z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyšší.

63. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. Podľa § 263 ods. 2 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

66. O nároku žalobkyne na náhradu trov konania voči žalovanému súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP vo výroku II, keď úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%. Intervenientovi súd v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP (a contrario) vo výroku III žiadne trovy konania nepriznal, nakoľko vstúpil do konania na strane neúspešného žalovaného. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške trov bude rozhodnuté v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,
b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).